

גליון 95

- ענקזיעטי
- דיפרעסיע
- מאביעס
- עדיקשאנס
- או.ס.ד.
- מאניק אטאקעס
- סעלף קאנפידענס
- א.ד.ג.

טעראפי

געקליבענע בריוון פון ספר עצתו אמונה - ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב - בנשיאות הראש ישיבה שליט"א

וואס טו איך אז איך ווער עלטער און איך שפיר ווי אן אויסגענוצטע שמאטע?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך נאָם אזוי סאך חיזוק פון די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, אז איך קען זיך נישט גענוג באדאנקען אויף דעם.

איך וויל פרעגן א זאך וואס קוקט אפשר אלס ווי א קליינע קאמפאני פאר מיר איז עס א גרויסע צרה: איך ארבעט ביי א געוויסע קאמפאני שוין פאר די לעצטע 13 יאר, אבער האבן זיי מיר אנגעהויבן צאלן ווייניג, ווייל זיי טענה'ן אז איך האב שוין נישט די כוחות צו ארבעטן געהעריג. איך קען שוין נישט צו אנהויבן זוכן און טון א נייע פרנסה, האב איך נישט קיין אנדערע ברירה נאר צו זיין דארט פארקלאפט, ארבעטן יעדן טאג א גאנצן טאג פאר די פאר דאלער וואס איך באקום.

איך ווילן אסאך ביי די נאכט ווילן ס'טוט מיר זייער וויי. כ'האב אוועקגעגעבן מיינע שפנסטע יארן ארבעטנדיג שווער פאר די קאמפאני, און נאך ווען איך וויל שוין האבן אביסל מנוחה, דארף איך ווייטער ארבעטן שווער, אבער איך באקום כמעט גארנישט, איך שפיר ווי אן אויסגענוצטע שמאטע. וואס קען איך טון? ישר כח

תשובה מאת הראש ישיבה שליט"א:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ברכה, י"ג תשרי, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר. איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעצט ביסטו א געהאלפענער!

וויינען וואלסטו געדארפט די אלע יארן וואס דו האסט געמיינט אז דו האסט עפעס וכו', די אלע יארן וואס דו האסט אוועק געגעבן דיין צייט פאר די ביזנעס, האסט אוועק געגעבן דיין משפחה, דיינע קינדער, דיין שחרית מנחה מעריב - פאר די ארבעט; דעמאלט ביסטו געווען א רחמנות, יעצט ווען מען לייגט דיר אין די זייט וכו', - ביסטו שוין א געהאלפענער; לכל הפחות יעצט ווען דו זעסט מיט דיינע אויגן וואס דער לעבן איז - קענסטו אנהייבן לעבן.

געלט איז א גרויסער דמיון

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "העולם הזה אינו כלום", נישטא גארנישט אויף דער וועלט, "רק למשך אל התכלית הנצחית", אויסער דינען דעם אייבערשטן, "ואין להסתכל אם יהיה לו מעות אם לאו", מען דארף זיך נישט זארגן אויב מען וועט האבן געלט אדער נישט, "כי בין כך ובין כך יכלה ימיו בשוה", סיי מיט געלט און סיי ווען מען האט נישט קיין געלט גייט אריבער דער לעבן אייניג. "כי העולם הזה ממעה אותנו לגמרי", די וועלט נארט אונז, "שמראה אל האדם כאלו הוא מרויח בכל פעם", עס דאכט זיך שטענדיג אז יעצט מאכט מען אסאך געלט, "ובסוף אינו כלום", און ביים סוף האט מען גארנישט קיין געלט, "באשר נראה בחוש ברכ בני אדם שעוסקים ועובדים ימים ושנים בסחורות ומשא ומתן, ולבסוף בשבאין לחשבון אין נשאר בידם כלום", אזוי ווי מען זעט קלאר, רוב מענטשן ארבעטן זייער גאנץ לעבן און ביים סוף ווען מען מאכט די חשבון וואו די געלט איז - זעט מען אז מען האט גארנישט, עס איז א גרויסער דמיון, "ואם אפילו משיג מעות לזקחין אותו מן המעות", און אפילו די מענטשן וואס פארדינען יא געלט - האבן אויך גארנישט פון די געלט, מען נעמט זיי אוועק פון די געלט, "והכלל, ששניהם אין להם קיום בנחד, דהיינו האדם עם המעות", נישטא אזא זאך עס זאל בלייבן ביידע זאכן - דער מענטש מיט די געלט, "רק או שלוקחין המעות מן האדם", אדער פארלירט מען די געלט, "או שלוקחין האדם מהמעות", אדער בלייבט די געלט און דער מענטש גייט אוועק פון די געלט, מען שטארבט, "ומעולם לא נמצא שישאר אחד עם המעות, רק בנזכר לעיל", עס איז נאכנישט געווען אזא זאך אז דער מענטש זאל בלייבן אויף דער וועלט מיט זיין געלט.

וואו איז די געלט פון די גאנצע וועלט?

"גם היכן הוא כל המעות שעושים מימות עולם?" דער רבי פרעגט, אויב געלט איז א מציאות, דאן וואו איז די געלט פון די גאנצע וועלט, "כי מעולם עושים תמיד מעות, והיכן הוא כל המעות", אלע מאכן דאך שטענדיג געלט, איז וואו איז די געלט? "רק באמת אינו כלום לגמרי", נאר וואס דען, די גאנצע זאך פון געלט איז א דמיון; קוק נאך די גאנצע שיחה פון רבי'ן.

באלד גייען מיר אוועק אויף א לאנגע וועג

א נס אז דו האסט זיך יעצט געכאפט וואו דו ביסט אויף דער וועלט, קענסטו זיך כאטשיג יעצט אנגרייטן אביסל צדה לדרך; באלד גייען מיר אוועק אויף א לאנגע וועג, מען וועט דארט זיין זייער הונגעריג און דורשטעריג, מען דארף זיך אנגרייטן עסן און טרינקען פאר די לאנגע וועג, אזוי ווי דער רבי זאגט (שם, סימן כג) "בְּעוֹלָם הַבָּא מִנְחִין בְּמָה בְּנֵי אָדָם בַּחוּץ וְהֵם צוֹעְקִים בְּקוֹל מֵר", אויבן אין הימל איז דא נשמות וואס שרייען מיט א ביטערע קול: "תָּנוּ לָנוּ מָה לֵּאכֹל", געבט אונז עסן, מיר זענען הונגעריג, געבט אונז טרינקען מיר זענען דורשטעריג, "וּבְאֵין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים לָהֶם: 'הֲרֵי לָכֶם אֲכִילָה וְשִׁתִּיה אֲכֹלִי וְשִׁתִּי', מען ברענגט זיי עסן, מען זאגט זיי דא האט איר פיינע עסן, מען ברענגט זיי טרינקען און מען זאגט זיי דא האט איר פיינע טרינקען, "וְהֵם מְשִׁיבִים לֵאמֹר: 'אֵין אָנוּ צָרִיכִים אֲכִילָה וְשִׁתִּיה שֶׁל תּוֹרָה וְעִבְדוּת'", די נשמות שרייען ניין, ניין, נישט דאס מיינען מיר, נישט די עסן, מיר דארפן עסן פון לערנען און דאווענען.

"וְכֵן מִנְחִים בְּמָה בְּנֵי אָדָם עֹרְמִים בַּחוּץ וְהֵם צוֹעְקִים גַּם בֶּן מֵאָד", נאכדעם איז דא נשמות וואס שרייען: "תָּנוּ לָנוּ מָה לֵּהתְכַפֵּוֹת", ברענגט אונז קליידער מיר דארפן זיך צודעקן, "וּבְאֵין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים: 'הֲרֵי לָכֶם מְלִבוּשִׁים'", מען ברענגט זיי

קליידער, מען זאגט זיי דא האט איר קליידער, "וְהֵם מְשִׁיבִים: 'לֵאמֹר, אֵין אֵלֹו מְלִבוּשִׁים נִצְרָכִים לָנוּ בְּלֵל'", זאגן זיי ניין, ניין, נישט די סארט קליידער דארפן מיר: "רַק אָנוּ צָרִיכִים מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְהַתְלַבֵּשׁ בָּהֶם", מיר דארפן קליידער פון מצוות און מעשים טובים. דער רבי האט אויסגעפירט: "אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לֵאכֹל בְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְלִשְׁתוֹת אַחֵר כִּף אֵיזָה קַפִּיטְלִיךְ תְּהִלִּים, וְלַהַתְלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מְצוּוֹת", וואויל איז דער מענטש וואס עסט יעדן טאג פרקים משניות און טרינקט קאפיטלעך תהילים און טוט זיך אן מיט מצוות און מעשים טובים.

דו וואלסט אוועק פון דער וועלט מיט א גוטע

דשאב...

דאנק דעם אייבערשטן אז ער האט רחמנות געהאט אויף דיר, ער האט דיר אויפגעוועקט פון דיין טיפע

לאנגע שלאף. וואס וואלסטו געטון ווען מען הייבט דיר אויף העכער און העכער אין די ארבעט, וואלסטו געמיינט ביזן שטארבן אז דו האסט עפעס, דו וואלסט זיך גענארט ביזן גרוב מיט דיין גוטע ארבעט און דו וואלסט אוועק פון דער וועלט מיט א גוטע דשאב, מיט א גוטע סעלערי; יעצט האסטו כאטשיג צייט זיך צו גרייטן מיט תכלית און זיך גוט אויסלאכן פון די וועלט וואס נארט אפ יעדן איינעם.

אויף וואס דארף מען וויינען ביינאכט?

איך וויל דיר פרעגן א פריוואטע קשיא, ווער נישט באליידיגט; האסטו שוין איין מאל געענדיגט אין דיין לעבן ששה סדרי משנה? האסטו שוין איין מאל גענדיגט ש"ס בבלי? ירושלמי? תוספתא? רמב"ם? טור? שלחן ערוך? מדרש רבה? מדרש תנחומא? זוהר הקדוש? תיקוני זוהר? אויף דעם דארפסטו וויינען ביינאכט, דאס טאר נישט לאזן שלאפן דעם מענטש; ביסט שוין נישט קיין אינגערמאן, מיט וואס וועסטו צוריק גיין צום אייבערשטן...!?

תורה העלפט פאר די עלטערע יארן

הייב אן לערנען שיעורים כסדרן בכל התורה כולה; גרייט זיך אן פון די ריכטיגע סחורה וואס בלייבט ביים מענטש אין די עלטערע יארן, אזוי ווי רבי נהוראי זאגט: (קידושין פב): "שֶׁכֶּל אוֹמְנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵין עוֹמְדוֹת לֹא אֱלֹא בִימֵי יְלָדוּתוֹ", אלע סארט ארבעט ברענגט געלט אין די יונגע יארן, "אֲכֹל בִּימֵי יְקִנְיָתוֹ הָרִי הוּא מוֹטֵל בְּרָעֵב", אבער אין די עלטערע יארן ווען מען קען מער נישט ארבעטן גייט מען אויס פאר הונגער, "אֲכֹל תּוֹרָה אֵינָה בֵּין", אבער די תורה איז נישט אזוי, "עוֹמְדָת לֹא לְאָדָם בְּעַת יְלָדוּתוֹ, וְנוֹתֶנֶת לֹא אַחֲרֵית וְתִקְנָה בְּעַת יְקִנְיָתוֹ", דער וואס לערנט תורה - העלפט עס לעבן אין די יונגע יארן און אין די עלטערע יארן; דאס בלייבט מיט'ן מענטש, דאס נעמט מען מיט.

א פרייליכן יום טוב.